

Styrelsen for Patientsikkerhed

Side 26 afsnit 3.2.

Her præsenteres læseren så vidt styrelsen kan se for første gang for udtrykket "mindst indgriben" i anbefalingerne. Det er ikke helt klart for styrelsen, hvad der ligger i dette udtryk, og styrelsen foreslår derfor, at udtrykket præciseres eller uddybes.

Side 28 afsnit 3.3

Samarbejdet og videregivelse af oplysninger skal altid ske under forudsætning af samtykke til videregivelse af oplysninger, enten ved vedkommende selv eller ved forældrene for børn og unge under 18 år. Jf. Socialstyrelsens nationale retningslinjer bør hele familien støttes i og informeres om det videre forløb i forbindelse med overgange i barnets eller den unges forløb.

Sundhedsloven § 17, stk. 3:

En patient, der er fyldt 15 år, kan give samtykke til videregivelse og indhentning af helbredsoplysninger m.v. efter bestemmelserne i § 41, stk. 1, § 42 a, stk. 3, § 42 d, stk. 1, § 43, stk. 1, og § 51, stk. 4.

Side 53 afsnittet "særligt vedrørende børn og unge"

1.

Sundhedsloven fraviger dette retlige udgangspunkt, idet det fremgår af sundhedslovens § 17, stk. 1, at en patient, der er mellem 15-17 år, selv kan give informeret samtykke til behandling.

Af § 17, stk. 1, fremgår en patient der er fyldt 15 år. Styrelsen for Patientsikkerhed anbefaler derfor at skrive "at en patient, der er fyldt 15 år," i overensstemmelse med sundhedsloven.

2.

Patienter mellem 15 -17 år kan selv give informeret samtykke til behandling, men forældremyndighedens indehavere skal som udgangspunkt have information og inddrages i den mindreåriges stillingtagen, således at de kan varetage deres omsorgspligt, jf. sundhedslovens § 17, stk. 1. Tavshedspligt over for forældremyndighedens indehavere kan dog være nødvendig ved afgørende hensyn til patienten, f.eks. hvis videregivelse af visse oplysninger vil give anledning til voldsomme konflikter, herunder særlige forhold som f.eks. abort, prævention m.v.

For alle patienter over 15 år, uanset om de har den fornødne modenhed, vil der være tale om tvang, hvis patienten ikke giver samtykke til behandlingen, og betingelser for anvendelse af de enkelte tvangsforanstaltninger er opfyldt.

Det er Styrelsen for Patientsikkerheds opfattelse, at afsnittet umiddelbart handler om informeret samtykke og hvornår man kan undlade at informere forældrene.

I vejledning 161 af 16. september 1998 afsnit 3.1.1 om mindreårige fremgår følgende

"Hvorvidt forældrene skal informeres om mindreårige 15-17-årige patienter, må vurderes ud fra bl.a. behandlingens karakter, sygdommens alvor, oplysningernes art, barnets/den unges alder og modenhed og behovet for opfølgning i hjemmet, herunder udøvelsen af forældrenes omsorgspligt.

Der kan også i den konkrete situation være tungtvejende hensyn til barnet/den unge, som taler for at undlade at informere forældremyndighedens indehaver om oplysninger, som den mindreårige har givet sundhedspersonalet.

Lovgivningen indeholder særlige undtagelser fra pligten til at informere forældrene til mindreårige børn. Det gælder fx lov om svangerskabsafbrydelse og lov om svangerskabshygiejne og fødselshjælp, jf. under pkt. 2.1.1."

Styrelsen for Patientsikkerhed foreslår, at eksemplerne om abort, prævention m.v. i relation til sætningen om tavshedspligt over for forældre udgår, da eksemplerne umiddelbart ikke har relevans i forhold til afsnittet om tvang. Det er styrelsens opfattelse, at 1. og 2. sætningen i uddraget fra 1998-vejledning ovenfor er mere relevante i konteksten ift. en beskrivelse af, hvorvidt forældre skal informeres eller ej.

Se i øvrigt også kommentaren under punkt 1.